

mine Kolleger i Lønningsudvalget, fordi jeg fik Lov at være med til, at noget saadant blev redresseret, og at det virkelig blev udtrykt i Loven.

Saa meget ufatteliger er det mig, at den nuværende Generalauditør ikke maa nævnes i denne Besparelseslovs Overgangsbestemmelse § 4, saa at det fastslaas; at han skal ind under det sædvanlige Vilkaar, at hans Honorar bortfalder. Denne Besparelseslov indeholder i øvrigt kun bebudede Besparelser, og indtil videre og indtil det første af de særlig udnævnte Medlemmer af Overkriksretten fratræder ved sin Funktionstids Udløb, er det ikke blot ikke en Besparelseslov, men den paa-byrder endog Statskassen nye Udgifter derved, at Udfyldningsmændene skulle have Honorar, hvad de ikke hidtil have faaet. Men denne Besparelseslov medfører i Løbet af højst 4 Aar fuld Forandring ene og alene med Undtagelse af Generalauditøren. Hvis han ikke, hvad der ikke er noget, der tyder paa, indenfor en lille Menneskealder, i alle Tilfælde over en halv Menneskealder — han er en kraftig Mand i sin bedste Alder —, fratræder, vil denne Lov medføre, efter hvad Forsvarsministeren i Udvalget har meddelt os, at han for hele sin Funktionstid bibeholder de 1,500 Kr.

Jeg bekender, at jeg var trøskydlig ret længe under denne Lovs Behandling i Udvalget. Men jeg tror, at jeg delte min Trøskydighed med største Delen af, om ikke alle Medlemmerne. Jeg troede indtil langt ind i Forhandlingerne, at i alt Fald de 1,500 Kr. i fast årligt Honorar til Generalauditør Giørtz skulde ændres til Honorarer à 50 Kr. pr. Sag paa samme Maade som for de andre militære Medlemmer af Overkriksretten. Ud derfra var det, at jeg ræsonnerede, at end ikke dem fandt jeg, der var nogen Anledning til, at han skulde beholde; og ud fra dette var det ogsaa til at begynde med, saa vidt jeg forstod, at Lønningsudvalget debatterede. Men saa var det, at et Medlem, som ellers efter sin Ungdom i det parlamentariske Liv og i øvrigt godt kunde være bekendt at være lige saa trøskydig som vi andre, nemlig det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen), førte os ind i det rette Spor. Lidt efter lidt gik det saa op for os; at det dog var muligt, at den højtærede Forsvarsminister, hvad vi alle indtil da havde betragtet som utænkeligt, virkelig vilde fastholde, at Generalauditøren for Resten af sin Funktionstid skulde beholde alle de 1,500 Kr. Saaledes

opfattede jeg, hvad der foregik i Lønningsudvalget med Hensyn til dette. Men da jeg var kommen saa vidt, kom jeg ganske vist ogsaa ved Hjælp af andre Medlemmer af Lønningsudvalget til at se, med hvilken forbløffende Behændighed Bemærkningerne til Lovforslaget, som jeg ikke gør den højtærede Forsvarsminister selv, men hans Administration, ansvarlig for, vare stillede op. Hvis ærede Medlemmer ville se, hvorledes Udgifterne til den nuværende Overkriksret ere stillede op og stillede op overfor Udgifterne til Overkriksretten, lad os sige, efter at de 4 Aar ere gaaede, hvor de nuværende Overkriksretsdommere alle uafhængigt af deres Funktionstids Begyndelse ere færdige med deres Funktion, ville De se, at der er beregnet en Besparelse af 9,500 Kr. paa Grundlag af 13 Overkriksretssager. Det næste Aar var der i øvrigt 16 Overkriksretssager, saa ogsaa dette vil jeg tage med i min Beregning. Der er altsaa sagt i Lovforslaget, at der bespares 9,500 Kr. Saa længe Generalauditør Giørtz sidder, er det med de 13 Sager om Aaret urigtigt, der vil kun bespares 7,350 Kr., og der er ingen i denne Sal, der i dette Øjeblik kan sige, og Forsvarsministeren ikke heller, hvor længe dette vil vare. Paa Grundlag af 16 Overkriksretssager, som der har været det sidste Aar, vil Besparelsen synke saa meget mere. Men naar Generalauditøren mister det Honorar, som vi alle ere enige om, at han skal miste, altsaa en Gang i Fremtiden, naar der kommer en ny Generalauditør, vil Overkriksretten tilsammen komme til at koste 5,850 Kr., beregnet efter 13 Sager, og 6,300 Kr., beregnet efter 16 Sager, det vil sige, der vil blive en langt betydeligere Besparelse, end man efter Forsvarsministeriets Bemærkninger havde tænkt sig. Men Opstillingen er altsaa, hvad jeg, da jeg ikke ønsker at falde over Ministeren med den Slags Ting uforberedt, i Gaar har gjort ham opmærksom paa, i højeste Grad misvisende, fordi der overhovedet ikke under denne Opstilling er gjort opmærksom paa; at de 1,500 Kr. til Generalauditøren i alle Tilfælde bibeholdes i en langt længere Aarrække, end Opstillingen regner med.

Mindretalsbetænkningen har gjort opmærksom paa, at her er Tale om en Embedsmænd, som er lønnet med omkring 12,700 Kr., og efter at Mindretalsbetænkningen er skreven, har jeg faaet en Formodning om — jeg tør ikke sige det med Bestemthed —, at hans årlige Indtægt, Tantiemen ved Statsanstalten iberægnat,